

Publicerad 2008-06-25 23:16 av Anna-Victoria

### **Att vandra**

Jag vandrar naken genom jerusalems salar,  
jag har inget hår denna gång.  
Jag ber på mina bara knän,  
att denna gång ska det inte ske.

Men förgäves ser jag saker ske,  
i min närhet.  
Jag vill vända och rusa tillbaka,  
men det är redan försent.

Dörrarna har stängts,  
vredet har vridits om.  
Besluten är fattade,  
ingen återvändå.

Så låter domen från mitt inre.

Men jag har vandrat naken förr,  
då slutade allt i katastrofens centrum.  
Denna vandring är mig kär,  
någon håller mig i handen.

Jag är inte ensam denna gång,  
jag har en vän.  
Jag har mitt inre som en lysande stjärna,  
att följa, att älska, att ha tilltro till.

Jag fortsätter att vandra naken,  
tills jag finner mina nya kläder.  
Jag behöver inte vara rädd,  
Jag har min lysande stjärna med mig.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna-Victoria med Poeter.se id #14728 innehar upphovsrätten